



# De ontmoeting

**De dagen en weken brachten ze door aan de waterkant. Beter gezegd, Skubba in het water en zijn vriend Fred op de rand van het meer. Skubba probeerde alles uit, terwijl Fred nadacht over het probleem. Tot op een mooie dag ...**

Cartoon: Peter Bosteels.

**S**kubba was bezig met zijn luchtslangen, toen hij een aantal eigenaardig geklede personen opmerkte. Hoewel ze niet ver stonden, had hij ze pas nu opgemerkt. En er waren er nog meer. Allemaal stonden ze in een glad pak en de meeste hadden flessen op hun rug. Sommigen stonden met hun voeten in het water, en anderen wandelden naar het water.

Toen zag hij opeens bellen voor de twee duikers met hun voeten in het water. De bellen werden groter. En groter.

En opeens ... kwamen er twee hoofden boven. Duikers!

Zijn adem stakte en hij had het gevoel dat zijn hart stopte met kloppen. Met grote ogen staarde hij naar hun kledij, hun duikbril, de grote fles met darmen op hun rug, enz.

Hij verzamelde al zijn moed. Hij besloot hen aan te spreken. Toen hij bijna bij de

groep was, zag hij dat er ook kleine personen in zo'n pak en met flessen bij stonden. Fred was ondertussen al met iemand aan het praten. Met een dame in duikuitrusting. Nu pas viel het hem op dat één van die kleine personen een meisje van hun leeftijd was.

Skubba en Fred hingen aan de lippen van de duikster.

"Mag dit meisje ook al duiken?"

"Waar kon je het leren?"

"Waar kon je duiken?"

"Hoe oud moest je zijn?". Enzovoort.

Ze kon op al hun vragen over het duiken antwoorden. En ze hadden er veel!

Nella, zo was haar naam, nodigde hen uit om eens te komen kijken bij de jeugdduikschool.

Ja, omdat ze ouder dan 8 jaar waren, kon-

den ze leren duiken zoals echte duikers.

Fred had dat ooit verteld, maar Skubba had hem niet echt geloofd. Maar hier stond een echte jeugdduikster. En ze werden uitgenodigd om eens te komen kijken. Skubba kon dus ook een echte duiker worden. Zijn dromen vol onderwateravonturen konden uitkomen! Nu al!

Hij kon geen enkel woord uitbrengen. Gelukkig was Fred niet sprakeloos. Hij nam een stukje papier en schreef op wanneer en waar ze moesten zijn. Ze mochten een paar keer mee oefenen met de andere jeugdduikers om te zien of ze het wel leuk vonden.

Skubba was al overtuigd. Dit was wat hij wou. Maar Fred, die twijfelde. Hij had watervrees! ■

PATRICK VAN HOESERLANDE